

K J S

King James bibeln på svenska
[Esther]

Juli 2023

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Nu inträffade det under Ahasuerus dagar, (denne är *den* Ahasuerus som regerade, från Indien ända till Etiopien, över 127 provinser:)

2 Att i de dagarna, när kung Ahasuerus satt på sitt rikets tron, som var i palatset i Shushan,

3 Höll han, under sitt tredje regeringsår, ett gästabud för alla sina furstar och sina tjänare; Persiens och Mediens makt, adelsmännen och provinsernas furstar, *varande* inför honom:

4 Medan han *under* många dagar visade sitt härliga kungarikes rikedomar och sitt förträffliga majestäts ära, *ja* i 180 dagar.

5 Och när dessa dagar hade gått till ända, anordnade kungen en fest för allt folket som var närvarande i palatset i Shushan, både för stor och ringa, i sju dagar, på den gård som tillhörde kungapalatsets trädgård;

6 Där det fanns vita, gröna, och blå draperier, uppsatta med snören av fint lingarn och purpurfärgade snören i ringar av silver och pelare av marmor: sofforna var av guld och silver, på ett golv utav röd, och blå, och vit, och svart marmor.

7 Och de gav dem dryck i kärl av guld, (kärlen varande olika, och skilde sig till utseendet ett kärl från ett annat,) och kungligt vin i överflöd, i enlighet med kungens ställning.

8 Och drickandet *skedde* enligt lag;

ingen tvingade *någon*: ty så hade kungen befallt åt alla föreståndarna i sitt hus, att de skulle göra efter var mans behag.

9 Drottning Vashti höll också ett gästabud för kvinnorna i det kungliga hus som *hörde* till kung Ahasuerus.

10 På den sjunde dagen, när kungens hjärta var glatt av vinet, befallde han Mehuman, Biztha, Harbona, Bigtha, och Abagtha, Zethar, och Karkas, de sju hovmän som tjänade inför kung Ahasuerus,

11 Att hämta in drottning Vashti inför kungen, *prydd* med den kungliga kronan, för att låta folket och furstarna se hennes skönhet: ty hon var vacker att titta på.

12 Men drottning Vashti vägrade att komma vid kungens befallning genom *hans* hovmän: därför blev kungen väldigt vred, och hans ilska brann i honom.

13 Då sade kungen till de vise männen, som kände till tiderna, (ty så var kungens sedvana gentemot alla som var kunniga i lag och dom:

14 Och nära till honom var Karshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, och Memukan, de sju furstarna över Persien och Medien, vilka såg kungens ansikte, och som satt främst i riket;)

15 Vad skall vi enligt lag göra med drottning Vashti, eftersom hon inte har utfört kung Ahasuerus befallning genom hovmännen?

16 Och Memukan svarade inför

kungen och furstarna, Drottning Vashti har inte enbart gjort fel mot kungen, utan också mot alla furstarna, och mot allt folket som *finns* i kung Ahasuerus alla provinser.

17 Ty *denna* gärning av drottningen skall komma ut bland alla kvinnor, så att de skall förakta sina makar i sina *egna* ögon, när det skall rapporteras, Kung Ahasuerus befallde drottning Vashti att föras in inför honom, men hon kom inte.

18 *Likaså* skall Persiens och Mediens furstinnor denna dag säga åt alla kungens furstar, vilka har fått höra om drottningens handling. *Det skall* så *uppstå* för mycket förakt och vrede.

19 Om det *nu* ska behaga kungen, låt *då* en kunglig befallning gå ut från honom, och låt den skrivas in bland persernas och medernas lagar, att den inte blir ändrad, Att Vashti inte mer ska komma inför kung Ahasuerus; och låt kungen ge hennes kungliga ställning åt en annan som är bättre än hon.

20 Och när kungens påbud, som han skall utfärda, skall kungöras över hela hans välde, (ty det är stort,) då skall alla hustrur ge åt sina makar *tillbörlig* ära, både åt stor och ringa.

21 Och det talet behagade kungen och furstarna; och kungen gjorde enligt Memukans ord:

22 Ty han sände brev in till kungens alla provinser, in till varje provins med dess skrift, och till vart och ett folk på deras språk, att var man

skulle styra över sitt eget hus, och för att *det* skulle förkunnas på vart och ett folks språk.

Kapitel 2

1 Efter dessa ting, när kung Ahasuerus vrede hade blivit stillad, kom han ihåg Vashti, och vad hon hade gjort, och vad *för ett* påbud *som* hade blivit utfärdat mot henne.

2 Då sade kungens tjänare som tjänade honom, Låt det sökas efter vackra unga jungfrur åt kungen:

3 Och låt kungen tillsätta tillsyningsmän i sitt rikets alla provinser, att de må samla alla de vackra unga jungfrurna till palatset *i* Shushan, till kvinnornas hus, till *att vara under* kungens hovman Heges uppsikt, kvinnovaktaren; och låt deras ting för *deras* rening ges *dem*:

4 Och låt den unga kvinna som behagar kungen bli drottning i Vashtis ställe. Och det tinget behagade kungen; och han gjorde så.

5 I palatset *i* Shushan fanns det *nu* en viss jude, vars namn *var* Mordekai, Jairs son, Shimeis son, Kishs son, en benjaminit;

6 Som hade blivit bortförd från Jerusalem med den fångenskap som hade blivit bortförd med Judah kung Jekoniah, vilken Nebuchadnezzar, Babylons kung, hade fört iväg.

7 Och han uppfostrade Hadassah, det *vill säga*, Esther, sin farbrors dotter: ty hon hade varken far eller mor, och den unga kvinnan *var* skön och

vacker; vilken Mordekai, när hennes far och mor var döda, tog som sin egen dotter.

8 Så det inträffade, när kungens befallning och hans påbud blev hört, och när många flickor samlades till palatset i Shushan, till *att vara under* Hegais uppsikt, att också Esther blev förd till konungshuset, till *att vara under* Hegais uppsikt, kvinnovaktaren.

9 Och flickan behagade honom, och hon fann snällhet inför honom; och han gav henne kvickt hennes ting *som hon behövde* till rening, tillsammans med sådana ting som tillhörde henne, och sju flickor, *som var* passande att bli givna henne, ifrån konungshuset: och han befordrade henne och hennes flickor till den bästa *platsen* i kvinnornas hus.

10 Esther hade inte berättat *något* om sitt folk eller sin släkt: ty Mordekai hade befallt henne att hon inte skulle berätta om *det*.

11 Och varje dag vandrade Mordekai framför gården till kvinnohuset, för att *få* veta hur *det* var med Esther, och vad *som* skulle hända med henne.

12 Nu, när varje flickas tur hade kommit att gå in till kung Ahasuerus, efter att hon hade varit *där* i tolv månader, enligt kvinnornas manér, (ty så fullbordades deras reningsdagar, *nämligen*, sex månader med myrraolja, och sex månader med ljuvliga dofter, och med *andra* ting för kvinnornas rening;)

13 Då kom så *var och en* flicka till kungen; *och* vad än som hon önskade blev givet henne att gå med henne från kvinnornas hus till konungshuset.

14 På kvällen gick hon, och nästa dag återvände hon in till kvinnornas andra hus, till *att vara under* Shaashgazs, kungens hovmans, uppsikt, vilken vaktade konkubinerna: hon kom *nu* inte in till kungen något mer, förutom *om* kungen fann behag i henne, och om hon blev kallad *till honom* vid namn.

15 När nu Esthers tur hade kommit, Abihails dotter, Mordekais farbrors *dotter*, vilken hade tagit henne som sin *egen* dotter, att gå in till kungen, krävde hon inget förutom *det* som Hegai, kungens hovman, kvinnornas vaktare, förordnade. Och Esther fann favör i alla deras åsyn som såg henne.

16 Så Esther blev hämtad till kung Ahasuerus in till hans kungliga hus i den tionde månaden, vilken *är* månaden Tebeth, i hans sjunde regeringsår.

17 Och kungen älskade Esther mer än alla *andra* kvinnor, och hon fann nåd och favör i hans åsyn mer än alla de *andra* jungfrurna; så att han satte den kungliga kronan på hennes huvud, och gjorde henne till drottning i Vashtis ställe.

18 Sedan ordnade kungen ett stort gästbud för alla sina furstar och sina tjänare, *ja* Esthers fest; och han utlyste en befrielse åt provinserna, och delade ut gåvor, i enlighet med

kungens ställning.

19 Och när jungfrurna för andra gången församlades, då satt Mordekai i konungsporten.

20 Esther hade *ännu* inte yppat *något* om sin släkt eller sitt folk; såsom Mordekai hade befallt henne: ty Esther gjorde *efter* Mordekais befallning, liksom när hon uppfostrades av honom.

21 I de dagarna, medan Mordekai satt i konungsporten, var två av kungens hovmän, Bigthan och Teresh, utav de som vaktade dörren, vreda, och sökte att bära hand på kung Ahasuerus.

22 Och tinget blev känt för Mordekai, som berättade *det* för drottning Esther; och Esther intygade *detta inför* kungen i Mordekais namn.

23 Och när en undersökning av saken gjordes, blev det *också* funnet; därför blev de båda hängda i ett träd: och detta blev nerskrivet i krönikeboken inför kungen.

Kapitel 3

1 Efter dessa ting befordrade kung Ahasuerus Haman, Hammedathas son, den agagiten, och upphöjde honom, och satte hans säte över alla de furstar som *var* med honom.

2 Och alla kungens tjänare, som *var* i konungsporten, böjde sig ner, och dyrkade Haman: ty kungen hade befallt så om honom. Men Mordekai böjde sig inte ner, inte heller dyrkade

han *honom*.

3 Då sade kungens tjänare, som *var* i konungsporten, till Mordekai, Varför överträder du kungens befallning?

4 Nu inträffade det, när de dagligen talade till honom, och han inte lyssnade till dem, att de berättade *det* för Haman, för att se huruvida Mordekais ting skulle stå sig: ty han hade berättat för dem att han *var* en jude.

5 Och när Haman såg att Mordekai inte böjde sig ner, *och* inte heller dyrkade honom, då blev Haman full av vrede.

6 Och han föraktade tanken på att endast bära hand på Mordekai; ty de hade berättat för honom *om* Mordekais folk: därför sökte Haman att förgöra alla judar som *fanns* över hela Ahasuerus kungarike, *ja hela* Mordekais folk.

7 I den första månaden, det *vill säga*, i månaden Nisan, under kung Ahasuerus tolfte år, kastade de pur, det *vill säga* lott, inför Haman från dag till dag, och från månad till månad, *till* den tolfte *månaden*, det *vill säga*, månaden Adar.

8 Och Haman sade till kung Ahasuerus, Det finns ett visst folk skingrat och förstrött bland folket i ditt rikets alla provinser; och deras lagar skiljer sig från alla *andra* folks; ej heller följer de kungens lagar: därför *är* det inte till kungens fördel att tillåta dem.

9 Om det *därför* ska behaga kungen, låt det *då* bli nerskrivet att de må förgöras: och jag kommer betala 10

000 talenter silver i händerna på de som ska ha ansvar över det ärendet, att föra in *det* i kungens skattkammrar.

10 Och kungen tog av sin ring från sin hand, och gav den åt Haman, Hammedathas son, den agagiten, judarnas fiende.

11 Och kungen sade till Haman, Silvret *är* givet åt dig, också folket, att göra med dem såsom du finner för gott.

12 Sedan tillkallades kungens skrivare på den första månadens trettonde dag, och det blev nerskrivet alldeles såsom Haman hade befallt åt kungens satraper, och till ståthållarna som *var satta* över varje provins, och till styresmännen över varje folk *och* över varje provins enligt dess skrift, och *till* varje folk på deras språk; det var skrivet i kung Ahasuerus namn, och *skrivelsen* förseglades med kungens ring.

13 Och breven sändes via brevbärare in till kungens alla provinser, för att förgöra, för att döda, och för att få *dem* att förgås, *ja* alla judar, både ung och gammal, små barn och kvinnor, på en *och samma* dag, *ja* på den tolfte månadens trettonde *dag*, vilken *är* månaden Adar, och *för* att *ta* bytet av dem som rov.

14 Avskriften av skrivelsen till en befallning till att ges ut i varje provins blev utgiven åt allt folk, att de skulle vara beredda på den dagen.

15 Brevbärarna for ut, varande påskyndade av kungens befallning, och påbudet utfärdades i palatset i Shushan. Och kungen och Haman

satte sig ner för att dricka; men staden Shushan var förbluffad.

Kapitel 4

1 När Mordekai märkte allt som blev gjort, rev Mordekai sönder sina kläder, och satte på sig säcktyg med aska, och gick ut mitt i staden, och ropade med ett högt och bittert rop; 2 Och kom ända *fram till* framför konungsporten: ty ingen *fick* träda in *genom* konungsporten klädd i säcktyg.

3 Och i varje provins, varhelst kungens befallning och hans påbud kom, *uppstod* stor sorg bland judarna, och fasta, och gråt, och tjut; och många låg i säcktyg och aska.

4 Så Esthers flickor och hennes hovmän kom och berättade *det* för henne. Då blev drottningen väldigt bedrövad; och hon sände kläder för att klä Mordekai, och för att ta av hans säcktyg från honom: men han tog inte emot *det*.

5 Då kallade Esther efter Hatach, *en* av kungens hovmän, som han hade tillsatt att bistå henne, och gav honom en befallning till Mordekai, att få veta vad detta *var*, och varför det *var*.

6 Så Hatach gick ut till Mordekai till stadens gata, som *var* framför konungsporten.

7 Och Mordekai berättade för honom om allt som hade hänt honom, och om den summa pengar som Haman hade lovat att betala till kungens

skattkamrar för judarna, för att förgöra dem.

8 Han gav honom också avskriften av påbudsskrivelsen som utfärdades i Shushan för att förgöra dem, till att visa för Esther, och att tillkännage *den* för henne, och att befalla henne att hon skulle gå in till kungen, för att vädja till honom, och för att be inför honom för sitt folk.

9 Och Hatach kom och berättade för Esther Mordekais ord.

10 Esther talade till Hatach igen, och gav honom befallning *att säga* till Mordekai;

11 Alla kungens tjänare, och folket i kungens provinser, vet, att vemhelst, vare sig man eller kvinna, som skall komma till kungen in till den inre gården, som inte har blivit kallad, *så finns en lag som är hans, att avrätta den personen*, förutom åt en sådan vilken kungen skall räcka ut den gyllene spiran, att han må leva: men jag har inte *under* dessa trettio dagar blivit kallad att komma in till kungen.

12 Och de berättade Esthers ord för Mordekai.

13 Då befallde Mordekai att svara Esther, Tänk inte själv att du skall undslippa i kungens hus, mer än alla *andra* judar.

14 Ty om du helt och hållet tiger denna gång, *då* skall undsättning och räddning uppstå från annat håll; men du och ditt fars hus skall förgöras: och vem vet huruvida du har kommit till riket *just* för en *sådan* tid som denna?

15 Då sade Esther åt *dem* att vända tillbaka till Mordekai *med detta svar*,

16 Gå, församla alla judar som finns där i Shushan, och fasta ni för mig, och varken ät eller drick *i* tre dagar, *vare sig* natt eller dag: också jag och mina flickor kommer likaså fasta; och jag kommer så gå in till kungen, vilket inte *är* lagenligt: och ifall jag förgås, förgås jag.

17 Så Mordekai gick sin väg, och gjorde alldeles såsom Esther hade befallt honom.

Kapitel 5

1 Nu inträffade det på den tredje dagen, att Esther klädde på sig *sin* kungliga *skrud*, och ställde sig på konungshusets inre gård, mitt emot konungshuset: och kungen satt på sin kungliga tron i det kungliga huset, mittemot husets port.

2 Och det skedde så, när kungen såg drottning Esther stående på gården, *att* hon fann favör i hans åsyn: och kungen räckte ut mot Esther den gyllene spiran som *var* i hans hand. Så Esther närmade sig, och vidrörde spirans ände.

3 Sedan sade kungen till henne, Vad vill du, drottning Esther? Och vad *är* din begäran? Det skall bli dig givet ända till hälften av riket.

4 Och Esther svarade, Om kungen *finner det* för gott, låt kungen och Haman denna dag komma till den bankett som jag har berett för honom.

5 Då svarade kungen, Få Haman att skynda sig, att han må göra som Esther har sagt. Så kungen och Haman kom till banketten som Esther hade förberett.

6 Och vid vinbanketten sade kungen till Esther, Vad *är* din vädjan? Och den skall beviljas dig: och vad *är* din begäran? Den skall uppfyllas, ända till hälften av riket.

7 Då svarade Esther, och sade, Min vädjan och min begäran *är*;

8 Om jag har funnit favör i kungens åsyn, och ifall det behagar kungen att bevilja min vädjan, och att utföra min begäran, låt *då* kungen och Haman komma till banketten som jag skall bereda åt dem, och jag kommer i morgon göra som kungen har sagt.

9 Sedan gick Haman ut den dagen, fröjdefull och med ett glatt hjärta: men när Haman såg Mordekai i konungsporten, att han inte stod upp, eller *ens* rörde sig för honom, uppfylldes han av vrede mot Mordekai.

10 Dock tyglade Haman sig: och när han kom hem, sände han och kallade på sina vänner, och sin hustru Zeresh.

11 Och Haman berättade för dem om sina rikedomars härlighet, och *om* sina många barn, och *om* alla *de ting* i vilka kungen hade befordrat honom, och hur han hade upphöjt honom över kungens furstar och tjänare.

12 Haman sade dessutom, Ja, drottning Esther lät inte någon

förutom mig komma in med kungen till den bankett som hon hade förberett; och i morgon är jag också inbjuden till henne tillsammans med kungen.

13 Men allt detta är till ingen nytta för mig, så länge jag ser den juden Mordekai sittande *där* vid konungsporten.

14 Då sade hans hustru Zeresh och alla hans vänner till honom, Låt en femtio alnar hög galge göras, och tala du till kungen i morgon att Mordekai må bli upphängd i den: sedan *kan* du glatt gå in med kungen till banketten. Och det tinget behagade Haman; och han fick galgen att göras i ordning.

Kapitel 6

1 Den natten kunde kungen inte sova, och han befallde att hämta den boken med uppteckningar om krönikorna; och de lästes inför kungen.

2 Och det blev funnet skrivet, att Mordekai hade berättat om Bigthana och Teresh, två av kungens hovmän, dörrvaktarna, vilka sökte att bära hand på kung Ahasuerus.

3 Och kungen sade, Vad *för* heder och storslagenhet har blivit visad åt Mordekai för detta? Då sade de kungens tjänare som tjänade honom, Ingenting har blivit gjort för honom.

4 Och kungen sade, Vem *är där* på gården? Nu hade Haman kommit in på konungshusets yttre gård, för att

tala till kungen om att hänga Mordekai i den galge som han hade gjort i ordning för honom.

5 Och kungens tjänare sade till honom, Se, Haman står på gården. Och kungen sade, Låt honom komma in.

6 Så Haman kom in. Och kungen sade till honom, Vad skall göras för den man som *det* behagar kungen att hedra? Nu tänkte Haman i sitt hjärta, Vem skulle *det* behaga kungen att ge heder åt, mer än åt mig?

7 Och Haman svarade kungen, För den man som *det* behagar kungen att hedra,

8 Låt den kungliga klädnaden som kungen *brukade* bära, och den häst som kungen rider på, och den kungliga krona som är satt på dess huvud:

9 Och låt denna klädnad och hästen överlämnas i handen på en av kungens ädlaste furstar, att de må pryda den mannen *med det*, vilken *det* behagar kungen att hedra, och föra honom på hästrygg genom stadens gata, och utropa framför honom, Så skall det göras för den man som *det* behagar kungen att hedra.

10 Sedan sade kungen åt Haman, Skynda dig, *och* tag klädnaden och hästen, såsom du har sagt, och gör precis så för juden Mordekai, som sitter i konungsporten: låt ingenting falla utav allt *det* som du har talat.

11 Då tog Haman klädnaden och hästen, och prydde Mordekai, och förde honom på hästrygg genom

stadens gata, och utropade framför honom, Så skall det göras för den man som *det* behagar kungen att hedra.

12 Och Mordekai kom tillbaka till konungsporten. Men Haman hastade till sitt hus sörjande, och hade sitt huvud övertäckt.

13 Och Haman berättade för sin hustru Zeresh och *för* alla sina vänner om allt som hade hänt honom. Då sade hans vise män och hans hustru Zeresh till honom, Om Mordekai *är* av judarnas säd, inför vilken du har börjat att komma på fall, *så* skall du inte *kunna* segra mot honom, utan skall sannerligen falla inför honom.

14 Och medan de ännu talade med honom, kom kungens hovmän, och hastade med att hämta Haman till den bankett som Esther hade förberett.

Kapitel 7

1 Så kungen och Haman kom till banketten hos drottning Esther.

2 Och på den andra dagen, vid vinbanketten, sade kungen återigen till Esther, Vad *är* din vädjan, drottning Esther? Och den skall beviljas dig: och vad *är* din begäran? Och det skall utföras, *ända* till hälften av riket.

3 Då svarade drottning Esther och sade, Om jag har funnit favör i din åsyn, O kung, och ifall det behagar kungen, låt *då* vid min vädjan mitt

liv givas mig, och mitt folks *liv* vid min begäran:

4 Ty vi har blivit sålda, jag och mitt folk, till att förgöras, till att dräpas, och till att förgås. Men om vi hade blivit sålda som slavar och slavinnor, *då* hade jag tigit, även om fienden inte kunde uppväga kungens skada.

5 Då svarade kung Ahasuerus och sade till drottning Esther, Vem är han, och var är han, som i sitt hjärtas övermod vågar *ta sig för* att göra så?

6 Och Esther sade, Motståndaren och fienden *är* denne onde Haman. Då blev Haman rädd inför kungen och drottningen.

7 Och kungen, stigande upp från vinbanketten, *gick* i sin vrede *ut* till palatsträdgården: och Haman ställde sig upp för att vädja till drottning Esther för sitt liv; ty han såg att det onda var bestämt mot honom av kungen.

8 Sedan återvände kungen från palatsträdgården in till vinbanketten; och Haman hade fallit ner på den bädd på vilken Esther *var*. Då sade kungen, Skall han också våldföra sig på drottningen inför mig i huset? Medan ordet gick ut ur kungens mun, täckte de över Hamans ansikte.

9 Och Harbonah, en av hovmännen, sade inför kungen, Se också, den femtio alnar höga galgen, vilken Haman hade gjort för Mordekai, vilken hade talat gott för kungen, *som* står *där* vid Hamans hus. Då sade kungen, Häng honom i den.

10 Så de hängde Haman i den galge som han hade förberett för

Mordekai. Då stillades kungens vrede.

Kapitel 8

1 På den dagen gav kung Ahasuerus Hamans hus, judarnas fiende, åt drottning Esther. Och Mordekai kom inför kungen; ty Esther hade berättat vad han *var* för henne.

2 Och kungen tog av sig sin ring, som han hade tagit från Haman, och gav den åt Mordekai. Och Esther satte Mordekai över Hamans hus.

3 Och återigen talade Esther inför kungen, och föll ner för hans fötter, och bönföll honom med tårar att skaffa bort agagiten Hamans ondska, och hans plan som han hade tänkt ut mot judarna.

4 Då räckte kungen ut den gyllene spiran mot Esther. Så Esther reste sig, och stod inför kungen,

5 Och sade, Om det behagar kungen, och ifall jag har funnit favör i hans åsyn, och tinget *förefaller vara* rätt inför kungen, och jag *är* till behag för hans ögon, låt det *då* bli skrivet så att återkalla de breven, uttänkt av Haman, Hammedathas son, den agagiten, vilket han skrev för att förgöra judarna som *finns* i alla kungens provinser:

6 Ty hur kan jag stå ut med att se den ondska som skall komma till mitt folk? Eller hur kan jag stå ut med att se min släkts undergång?

7 Då sade kung Ahasuerus till drottning Esther och till juden

Mordekai, Se, jag har gett Esther Hamans hus, och honom har de hängit i galgen, eftersom han lade sin hand på judarna.

8 Skriv ni också för judarna, såsom ni finner för gott, i kungens namn, och försegla *det* med kungens ring: ty den skrivelse som är skriven i kungens namn, och förseglad med kungens ring, må ingen man återkalla.

9 Sedan blev *då* kungens skrivare tillkallade vid den tiden i den tredje månaden, det *vill säga*, i månaden Sivan, på dess tjugotredje *dag*; och det blev skrivet alldeles såsom Mordekai befallde åt judarna, och åt satraperna, och ståthållarna och styresmännen i provinserna, som *sträcker sig* från Indien till Etiopien, 127 provinser, till varje provins med dess skrift, och till vart och ett folk på deras språk, och till judarna med deras skrift, och på deras språk.

10 Och han skrev i kung Ahasuerus namn, och förseglade *det* med kungens ring, och sände brev via brevbärare på hästrygg, *och* ryttare på mulåsnor, kameler, *och* unga dromedarer:

11 I vilka kungen tillät judarna som *var* i varje stad att samla ihop sig, och att stå upp för, *och försvara*, sina liv, till att förgöra, till att döda, och till att vålla att förgås, hela folkets och provinsens styrka som skulle angripa dem, *både* små och kvinnor, och *att ta* bytet utav dem som rov,
12 På en dag i alla kung Ahasuerus provinser, *nämligen*, på den tolfte

månadens trettonde *dag*, som *är* månaden Adar,

13 *Blev* skrivelsens avskrift kungjord för allt folket, som ett bud att utgivas i varje provins, och att judarna skulle vara redo på den dagen att ta ut hämnd på sina fiender.

14 *Så* brevbärarna som red på mulåsnor *och* kameler for ut, varande påskyndade och jäktade av kungens befallning. Och påbudet utfärdades i palatset i Shushan.

15 Och Mordekai gick ut från kungens närvaro i en kunglig blå och vit skrud, och med en stor guldkrona, och med en klädnad av fint linnetyg och purpur: och Shushans stad fröjdade sig och var glad.

16 Judarna hade ljus, och glädje, och fröjd, och heder.

17 Och i varje provins, och i varje stad, varhelst kungens befallning och hans påbud kom, kom *också* fröjd och glädje *bland* judarna, en fest och en god dag. Och många av landets folk blev judar; ty fruktan för judarna föll över dem.

Kapitel 9

1 Nu, i den tolfte månaden, det *vill säga*, i månaden Adar, på den trettonde dagen i samma *månad*, när kungens befallning och hans påbud närmade sig att sättas i verket, på den dagen då judarnas fiender hoppades på att få makt över dem, (fastän det vändes till motsatsen, att

judarna *istället* fick styra över dem som hatade dem;)

2 *Då* samlade judarna ihop sig i sina städer alltigenom alla kung Ahasuerus provinser, för att lägga hand på sådana som sökte deras skada: och ingen man kunde stå emot dem; ty fruktan för dem föll över allt folket.

3 Och provinsernas alla styresmän, och satraperna, och ståthållarna, och kungens tjänstemän, hjälpte judarna; eftersom fruktan för Mordekai föll över dem.

4 Ty Mordekai *var nu* stor i kungens hus, och hans berömmelse gick ut överallt i alla provinser: ty denne man, Mordekai, blev större och större.

5 Så slog judarna alla sina fiender med svärdets slag, och *med* slakt, och *med* förgörelse, och gjorde vad de ville med dem som hatade dem.

6 Och i palatset *i* Shushan dräpte och förgjorde judarna 500 män.

7 Och Parshandatha, och Dalfon, och Aspatha,

8 Och Poratha, och Adalia, och Aridatha,

9 Och Parmashta, och Arisai, och Aridai, och Vajezatha,

10 Judarnas fiende Hamans, Hammedathas sons, tio söner, dräpte de; men de lade inte sin hand på bytet.

11 På den dagen togs antalet av dem som hade blivit slagna i palatset i Shusan *fram* inför kungen.

12 Och kungen sade till drottning Esther, Judarna har slagit och

förgjort 500 män i palatset *i* Shushan, och Hamans tio söner; vad har de gjort i de övriga av kungens provinser? Vad *är* nu din vädjan? Och den skall beviljas dig: eller vad *är* ytterligare din begäran? Och det skall utföras.

13 *Då* sade Esther, Om det behagar kungen, låt det beviljas de judar som *är* i Shushan att också i morgon göra enligt denna dagens påbud, och låt Hamans tio söner hängas upp i galgen.

14 Och kungen befallde att så skulle ske: och påbudet utfärdades i Shushan; och de hängde upp Hamans tio söner.

15 Ty judarna som *var* i Shushan samlade också ihop sig på den fjortonde dagen i månaden Adar, och dräpte 300 män i Shushan; men på bytet lade de inte sin hand.

16 Men de andra judarna som *fanns* i kungens provinser församlade sig, och stod upp för sina liv, och fick vila från sina fiender, och dräpte 75 000 av sina fiender, men de lade inte sina händer på bytet,

17 På den trettonde dagen i månaden Adar; och på den fjortonde dagen i samma *månad* fick de vila, och gjorde den till en festdag och *till en* glädjens *dag*.

18 Men de judar som *var* i Shushan församlade sig på dess trettonde *dag*, och på dess fjortonde; och på den femtonde *dagen* i samma *månad* vilade de, och gjorde den till en festdag och *till en* glädjens *dag*.

19 Därför gjorde byarnas judar, som

bodde i de mindre städerna utan murar, den fjortonde dagen i månaden Adar till *en glädjens dag* och *till en festdag*, och *till en god dag*, och *till en dag på vilken man sände andelar till varandra*.

20 Och Mordekai skrev ner dessa ting, och sände brev till alla de judar som *fanns* i alla kung Ahasuerus provinser, *både nära och fjärran*,

21 För att befästa *detta* bland dem, att de skulle fira den fjortonde dagen i månaden Adar, och den femtonde dagen i samma *månad*, årligen,
22 Som de dagar på vilka judarna fick vila från sina fiender, och den månad som vändes åt dem från bedrövelse till glädje, och från sorg till en god dag: att de skulle göra sig dagar av fest och glädje, och *dagar när man sänder andelar till varandra*, och gåvor åt de fattiga.

23 Och judarna åtog sig att göra som de hade påbörjat, och såsom Mordekai hade skrivit till dem;
24 Eftersom Haman, Hammedathas son, den agagiten, alla judars fiende, hade planerat mot judarna, för att förgöra dem, och hade kastat pur, det *vill säga* lott, till att förtära dem, och så att förgöra dem;

25 Men när *Esther* kom inför kungen, befallde han via brev att hans onda plan, som han planerade mot judarna, skulle vända tillbaka på hans eget huvud, och att han och hans söner skulle hängas upp i galgen.

26 Därför kallade de dessa dagar för Purim efter namnet Pur. Därför, på

grund av alla de orden i detta brev, och *på grund av det* som de hade sett angående denna sak, och som hade kommit till dem,

27 Fastställde judarna, och tog på sig, och på sin säd, och på alla sådana som slöt sig till dem, så *att* detta inte skulle falla, att de skulle hålla fast vid dessa två dagar enligt deras skrivelse, och på deras *bestämda* tid varje år;

28 Och *att* dessa dagar *skulle* kommas ihåg och hållas alltigenom varje generation, *i* varje familj, *i* varje provins, och *i* varje stad; och *att* dessa Purimsdagar inte skulle falla från ibland judarna, inte heller *skulle* minnet av dem förgås från deras säd.

29 Sedan skrev drottning Esther, Abihails dotter, och juden Mordekai, med all auktoritet, så att bekräfta detta andra brev om Purim.

30 Och han sände breven till alla judar, till Ahasuerus rikes 127 provinser, *med* ord av frid och sanning,

31 För att bekräfta dessa Purimsdagar på deras *bestämda* tider, såsom juden Mordekai och drottning Esther hade ålagt dem, och såsom de hade stadgat åt sig själva och åt sin säd, fastornas och deras rops ting.

32 Och Esthers påbud bekräftade dessa ting angående Purim; och det blev nedskrivet i boken.

Kapitel 10

1 Och kung Ahasuerus lade en tribut på landet, och *på* havets öar.

2 Och hans makts och hans mäktighets alla handlingar, och skildringen av Mordekais storhet, vartill kungen upphöjde honom, *är*

de inte nedskrivna i Mediens och Persiens kungars krönikebok?

3 Ty juden Mordekai var *den andre* näst kung Ahasuerus, och stor bland judarna, och accepterad bland sina bröders stora skara, sökande sitt folks välgång, och talande frid åt all sin säd.